

[Lis Møller.]

Jeg mener også, at vi trænger til snarest at få drøftet nye forsøg inden for institutionerne, og at der må lukkes op for sådanne forsøg i større udstrækning. Det er udmærket, at behovet for institutionspladser gøres op. Det er naturligvis godt, at der bygges den ene institution efter den anden, og det er måske også påkrævet, at der skal være så og så mange håndvaske og wc'er pr. barn. Men det var måske også rimeligt at stoppe op et øjeblik og søge at finde ud af, om vi bruger institutionerne rigtigt. Er de velegnede for børn at vokse op i? Trives børnene? Udvikler de sig til sunde og harmoniske børn? Vi ved desværre alt, alt for lidt om institutionernes indflydelse på de kommende generationers trivsel. Er vuggestuer af det gode eller af det onde? Var det måske bedre, at man betalte moderen for selv at blive hjemme og passe barnet, så længe det er i vuggestuealderen, når man fra sagkundskaben ved, hvor meget de første leveår betyder for barnets fremtid?

Vi taler også så ofte om, at befolkningen ikke skal deles op i grupper, at de ældre, de handicappede, de enlige forsørgere ikke skal anbringes i bestemte boligkomplekser, men naturligvis bo i den almindelige boligmasse. Men børnene anbringer vi rent faktisk i ghettoer: vuggestuebørnene i én, børnehavebørnene i en anden, fritidshjemsbørnene i en tredje. Jeg synes, vi må nå frem til, som der også nu gøres forsøg med i enkelte institutioner, at aldersklasserne blandes. Derved skabes der større tryk hos barnet. Det skal ikke ustandselig flyttes fra det ene miljø til det andet. Det skal ikke ustandselig lære nye mennesker at kende. Denne idelige omskiftning må være en kolossal belastning for et barn.

Mangelen på uddannet personale i institutionerne trænger også til en drøftelse. Personalets ønsker om nedsat timetal og praktikanternes arbejdsområder ligeså. Af disse og mange andre grunde, så jeg meget gerne, at hele loven blev taget op til en hurtig revision, og jeg vil henstille dette til socialministeren.

Eva Ree: VS er undervejs til at efterleve det gamle mundheld „alle gode gange tre“ med sit lovforslag om kollektive ledelsesformer inden for daginstitutioner. Det lovfor-

slag, vi behandler nu, er en genfremsættelse fra marts 1970, hvor udvalgsarbejdet ikke blev afsluttet. Vi har imidlertid arbejdet videre med lovforslaget i socialudvalget og fik i februar måned i år svar på en række spørgsmål, som var blevet stillet. Ved samme lejlighed fik vi udtalelser fra Dansk Børnehaveråd og fra Børne- og Ungdomsforsorgens Personaleforbund om disse organisationers syn på lovforslagets principper.

Begge organisationer havde et positivt syn på den kollektive ledelsesform. Det har socialministeren for så vidt også. Det fremgik allerede under første behandling af lovforslaget i april måned 1970. Så kan man, alt efter temperament og indstilling, beklage, at man ikke er nået længere, eller man kan — og det er jeg enig med socialministeren i — trække vejret en stund og få problemerne om den kollektive ledelsesform yderligere belyst. Det er jo ikke nogen hemmelighed, som det også er nævnt her, at der, specielt hvad ansvarsproblematikken angår, er en række uløste spørgsmål både i relation til forældre og bestyrelse og også rent strafferetligt og erstatningsretligt.

Venstre kan derfor tilslutte sig socialministerens opfattelse, at det er nødvendigt nogen tid endnu at følge den kollektive ledelsesform i de institutioner, som allerede har indført dette princip. Det gøres bl. a. af socialstyrelsens pædagogiske inspektører og af et af børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn nedsat udvalg. Jeg synes derfor ikke, VS kan klage over mangel på interesse for lovforslaget. Man vil måske endda kunne være enig i at lade socialforskningsinstituttet, som det påtænkes, foretage en undersøgelse, der belyser indvundne erfaringer, før der træffes endelig afgørelse.

Det primære er vel, også for VS, at der skabes sikkerhed for, at den kollektive ledelse kan fungere forsvarligt. Der er jo mange forskellige former for kollektiv ledelse i øvrigt. Da arbejdet med denne yderligere kulegravning ikke forhindrer en fortsat forsøgsvis gennemførelse af kollektiv ledelse i de institutioner, som måtte ønske det, finder vi i venstre, at det er rigtigt at tøve en kende, så man ved en tredje fremsættelse kan stå med bedre viden.

Grethe Philip: Jeg har allerede tidligere givet udtryk for, at vi i det radikale venstre